

Ook blazen is touché

Naar aanleiding van een aan mij gestelde vraag, of een arbiter door middel van blazen een haar van de bal mag verwijderen, heb ik daar vorige keer wat over verteld.

Het is niet alleen de arbiter, die niet tegen een op de tafel liggende bal mag blazen. Spelers mogen het net zo min. Ook al is de verleiding soms groot. Hoe vaak hoor je tijdens een partij niet zeggen: „je moet blazen tegen de bal!” Meestal betekent het dat de bal naar alle waarschijn-

lijk geneigd kunt zijn om wat luchtig met de regels om te gaan. En word je dan terecht bestraft, heb je het alleen aan jezelf te wijten.

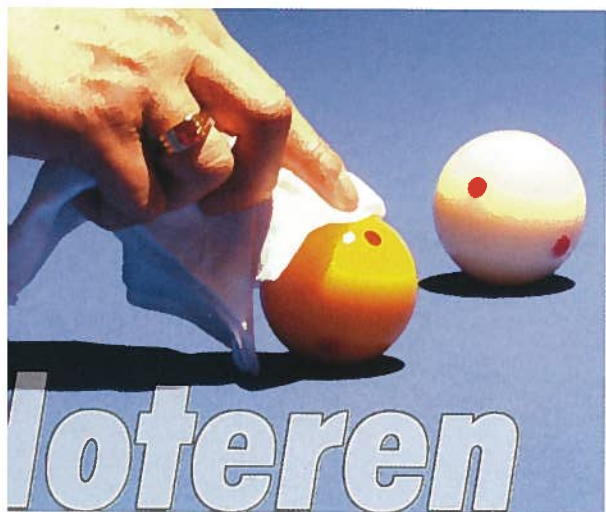
Om bij dat blazen te blijven, als je tegen een bal blaast maak je indirect touché. Ook al raak je die bal niet zelf aan of met iets wat je vasthoudt, de bal wordt geraakt door iets wat jij veroorzaakt hebt. Dat mag niet. Een reglement berust vaak op keuzes. Soms kun je eenvoudig niet aantoonbaar vaststellen of iets zus is of misschien zo. Dan moet je gewoon voor één van de twee kiezen. Laat je zo'n keuze over aan degene die toevallig als arbiter aan de tafel staat, dan kan het voorkomen dat de ene arbiter kiest voor zus, terwijl een andere juist kiest voor zo. Dat is een ongelijkheid die niet mag. Regels moeten voor iedereen gelijk zijn. Daarom hebben de reglementmakers lang geleden de keuze gemaakt en als regel vastgelegd dat, als een bal geraakt wordt door iets wat door de speler is veroorzaakt, het beschouwd dient te worden als touché. En de enige manier van bal aanraken door een speler, die is toegelaten, is wanneer met de pomers van de keu tegen de bal wordt gestoten en de bal niet meer dan één keer geraakt wordt.

Anders wordt het als het in een wedstrijd gebeurt. Ook dat heb ik weleens gezien. In een niet-zo-hoge klasse, waar de grens tussen gezelligheid en serieus wedstrijd spelen vaak wat vager is. De keer die ik uit mijn herinnering opgediept heb, werd de speler er niet om bestraft. Hij mocht gewoon doorgaan. Als toeschouwer mocht ik mij er vanzelfsprekend niet mee bemoeien, maar na afloop sprak ik spelers en arbiter er over aan. Op mijn uitleg dat de speler beslist had moeten gaan zitten was het antwoord: „Wij kijken niet zo krap”. Daarna ik weer: „Maar als je in een wedstrijd, waar je een arbiter aan de tafel krijgt die de regels wel correct hanteert, hetzelfde doet, kun je gaan zitten. En het is toch verschrikkelijk lullig als je om zoiets naar je stoel moet”. „Dat is waar”, was het antwoord, „maar in een belangrijke wedstrijd doen we het natuurlijk niet”. Heel gevaarlijk, zo te denken. Als je jezelf niet aanwent om in een officiële partij, hoe onbelangrijk zo'n partij soms ook kan zijn, altijd correct de regels na te leven, ga je op een ongelukkig moment heel gemakkelijk in de fout. Want ook in belangrijke partijen kan er zo'n gemoedelijke sfeer heersen dat je gemak-

Als speler bewijs je jezelf de beste dienst als je je aanwent om altijd de regels correct na te leven. Het is verschrikkelijk sneu als je moet gaan zitten of wellicht zelfs verliest door iets wat je doet, terwijl je eigenlijk heel goed weet dat het niet mag.

Piet Verhaar
pietvangerte@hotmail.com

lijkkheid net te zacht is afgestoten en dus net iets te vroeg tot stilstand dreigt te komen. In partijjes voor de gezelligheid kun je dan nog wel eens zien dat de betreffende speler inderdaad tegen de bal blaast en zo probeert om hem wat verder te laten rollen. Als het dan ook nog lukt om zo de carambole maken en de speler vergenoegd zegt:

BRON : BIL JART TOTAAL